

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 380/2016
13.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Г.М., због кривичног дела превара из члана 208. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.М., адв. Ј.С., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Пожаревцу 40К 182/14 од 26.10.2015. године и Кв 939/15 од 31.12.2015. године, у седници већа одржаној дана 13.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.М., адв. Ј.С., поднет против правноснажних решења Основног суда у Пожаревцу 40К 182/14 од 26.10.2015. године и Кв 939/15 од 31.12.2015. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Пожаревцу 40К 182/14 од 26.10.2015. године, обавезана је Република Србија, Основни суд у Пожаревцу, да окривљеном Г.М. у року од 90 дана од дана правноснажности решења исплати на рачун В. банке ближе наведено у изреци побијаног решења износ од 156.750,00 динара, а на основу члана 265. став 1. ЗКП.

Решењем Основног суда у Пожаревцу Кв 939/15 од 31.12.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Г.М., адв. Ј.С., изјављена против решења Основног суда у Пожаревцу 40К 182/14.

Против наведених правноснажних решења бранилац окривљеног Г.М., адв. Ј.С., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 441. став 4. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и побијана решења укине.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.М., адв. Ј.С. је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП може преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.М., адв. Ј.С., правноснажна решења се оспоравају због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, али се не наводи које одредбе закона о трошковима кривичног поступка су повређене, већ се оспорава чињенично стање од значаја за одлуку о висини трошкова као и о року њиховог плаћања.

Дакле, у поднетом захтеву само је формално означена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП због које повреде је подношење захтева дозвољено, док се у суштини указује на погрешно утврђено чињенично стање из ког разлога сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Осталим наводима у захтеву за заштиту законитости се указује да су изреке првостепеног и другостепеног решења неразумљиве (што би представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП), да је о трошковима одлучивао стварно ненадлежни суд (члан 32. ЗКП), а што би представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 2) ЗКП, као и да у образложењу другостепене одлуке нема уопште разлога, што би представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а које повреде не представљају у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев браниоца окривљеног Г.М., адв. Ј.С., на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

